

til Mund- og Klovesygen, der baade har indskrænket Dyrskuernes Antal og Omfang og ogsaa medført, at Bevillinger til andre Foranstaltninger ikke har kunnet anvendes. Jeg tør forsikre det ærede Medlem, at hvis vi lod Bevillingen staa urørt, vilde den blive benyttet fuldt ud, ja ikke en Gang strække til til de Krav, der vilde komme, saaledes at der maatte en meget stærkere Nedbringen til, end Lovforslaget forudsætter, og naar vi foretager en Nedsættelse fra 900 000 til 600 000 Kr., er det jo en faktisk Nedsættelse paa ca. $\frac{1}{3}$ af hele Bevillingen.

Dernæst udtalte det ærede Medlem sin store Forbavselse over, at medens han havde haft den kedelige Skæbne, da han for et Aar siden fremsatte Forslag om en Nedsættelse af et noget lignende Omfang som den, jeg her har foreslaaet, var der almindelig Modvillie derimod, synes der nu i Aar at være Tilslutning til en saadan Nedsækering. Det ærede Medlem stod ganske uforstaaende overfor dette mærkelige Tilfælde. Han spurgte, om det kunde være Kronestigningen, der kunde være Skyld heri, men fandt ud af, at det var umuligt, for der havde ogsaa fundet Kronestigning Sted, da han fremsatte sit Forslag. Og at det skulde være, fordi det var en Venstreregering, medens hans Regering havde en anden Partifarve, kunde han ikke tænke sig. Ja, jeg vil sige, det er heller ikke Forklaringen. Men saa sagde det ærede Medlem: Det er ikke muligt, at man kan være tilfreds nu, fordi nu bliver ogsaa de gamle nedskaaret. Det var nu en ejendommelig Forklaring, at det er de gamle, der bliver nedskaaret. Nej, Forklaringen er den, at nu fremsættes Forslaget som Led i en Nedsættelse eller Regulering af samtlige Statens Udgifter paa alle Omraader, baade lovbestemte og frie Bevillinger, og hvis det ærede Medlem havde fortsat sin Oplæsning af de Taler, der var holdt for et Aar siden, vilde han have set — det har ogsaa det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen fremholdt for ham —, at den Modvillie, der var imod hans Forslag, netop var af den Art, at den sagde: Hvis Meningen kun er, at der skal skæres ned her, er vi imod det, men hvis Regeringen vil foreslaa Nedsættelse af andre Udgifter, saa er vi villige til at gaa med. Det er meget beklageligt, at det ærede Medlem helt har overhørt disse Udtalelser, for hvis han havde hørt dem, vilde han ikke have nogen Grund til at blive forbavset over, at der nu er Tilslutning til, at Nedsækeringen foretages. Det, der var ejendommeligt ved det ærede Medlems Forslag sidste Aar, var jo, at han foreslog en

saa stærk Reduktion af denne forholdsvis, set i Sammenhæng med hele Budgettet, betydningsløse Bevilling, medens der slet ikke skulde røres ved de store Millionudgifter, i visse Tilfælde skulde disse Bevillinger endogsaa forhøjes. Det ærede Medlem fremdrog en Udtalelse af en enkelt Taler fra Behandlingen af hans Forslag, hvori hans Forslag blev betegnet som en Haan mod Landbruget. Men naar det blev det, ligger det vel i, at medens det ærede Medlem kom med denne stærke Nedsækering af Tilskuddet til Landbruget, var der samtidig Forslag, der gav andre Erhverv noget helt andet, nemlig nye store Bevillinger i Form af Tilskud og Laan. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem skal være saa forbavset; ved nærmere Eftertanke vil han finde, at der er rigtig god Mening i Folketingets Stilling baade overfor hans Forslag og ogsaa overfor det Forslag, jeg nu har fremsat.

Det ærede Medlem har jo paa et Punkt foreslaaet en Nedsækering, der er helt modsat den, jeg nu foreslaar. Han foreslaar, som der ogsaa er blevet gjort opmærksom paa af det ærede Medlem Hr. Clausager, Statsskuerne opretholdt, men de private Skuers Tilskud fuldstændig afskaffet, medens jeg foreslaar Statsskuerne afskaffet og Tilskuddet til de private Skuer bibeholdt. Se, jeg tror nu, at det ærede Medlem, hvis han nærmere vil undersøge denne Sag, vil komme til det Resultat, at det i hvert Tilfælde denne Gang er mig, der har Ret, ham, der har Uret. Statsskuerne har gjort deres store Nytte i deres Tid, men de har ikke den Betydning nu længere, de er i Virkeligheden en forældet Institution, og det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han mener, at Statsskuerne giver en sikrere Bedømmelse. Det er jo de samme Organisationer, der vælger Dommerne baade til det ene og det andet; ganske vist bliver Dommerne udnævnt af Ministeren, men efter Indstilling af Organisationerne. Det er kun rent undtagelsesvis, man har ladet politiske Hensyn faa Indflydelse ved Valget af Dommere. Jeg tror ikke, det har øget deres Kvalifikation som Dommere, naar det er sket, men ellers tror jeg, Dommernes Kvalitet kan være lige god. Men det er ikke saaledes, at man ved Statsskuerne faar den sikreste Bedømmelse af de Dyr, man skal købe. De Dyr, der kommer paa Statsskuerne, er kun i meget ringe Grad Genstand for Køb og Salg, det er gamle, tildels udtjente Dyr, medens de unge altid uden Undtagelse bliver bedømt paa de private Skuer, hvad enten det er lokale eller Fællesskuer. Hvis det ærede Medlem vil spørge sig for i de